

Sygn. akt XII K 190/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Jarosz

Protokolant: Mateusz Marek, Tomasz Sienkowski, Kamila Wróbel, Mirosław Grzęda, Dominika Hara , Mikołaj Żabolkicki

przy udziale prokuratora Lilli Jaremko, Ewy Potempskiej, Eweliny Ostrowskiej

przy udziale oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 6 lutego 2018 roku, 19 marca 2018 roku, 19 i 26 kwietnia 2018 roku, 4 i 28 czerwca 2018 roku, 6 sierpnia 2018 roku, 15 i 30 października 2018 roku, 16 stycznia 2019 r. , 14 lutego 2019 r., 8 marca 2019 r. , 11 czerwca 2019 r.

sprawy

J. K., urodzonego (...) w W., syna J. i B. z domu S.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od dnia 7 września 2012 roku do dnia 12 lipca 2013 r. w W. ul. (...) działając jako prokurent spółki (...) sp. z o.o dokonał przywłaszczenia powierzonego na podstawie umowy leasingu zawartej w dniu 21 października 2011 r. z (...), mienia w postaci urządzeń pralniczych, w ten sposób, że zalegając z opłatami z tytułu umowy leasingu, po jej wypowiedzeniu nie zwrócił w/w urządzeń powodując straty w wysokości (...) zł na szkodę (...), tj. czyn z art. 284 § 2 kk;
2. w okresie od dnia 20 września 2012 roku do dnia 11 grudnia 2012 r. w W. ul. (...) działając jako prokurent spółki (...) sp. z o.o dokonał przywłaszczenia powierzonego na podstawie umowy leasingu finansowego zawartej w dniu 18 października 2011 r. z (...) S.A mienia w postaci urządzeń pralniczych, w ten sposób, że zalegając z opłatami z tytułu umowy leasingu, po jej wypowiedzeniu nie zwrócił w/w urządzeń powodując straty w wysokości (...) zł na szkodę (...) S.A, tj. czyn z art. 284 § 2 kk
3. w okresie od dnia 18 grudnia 2012 roku do dnia 14 maja 2013 r. we W. ul. (...) działając jako prokurent spółki (...) sp. z o.o dokonał przywłaszczenia powierzonego na podstawie 12 umów pożyczek zawartych w okresie od 14 października 2011 r. do dnia 8 grudnia 2011 r. z (...) S.A mienia znacznej wartości w postaci urządzeń pralniczych, w ten sposób, że zalegając z opłatami z tytułu umowy leasingu, po jej wypowiedzeniu nie zwrócił w/w urządzeń powodując straty w wysokości (...) zł na szkodę (...) S.A, tj. czyn z art. 284 § 2 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

1. oskarżonego **J. K.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt 1 i 2 aktu oskarżenia uniewinnia,
2. oskarżonego **J. K.** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 17 grudnia 2012 roku do dnia 14 maja 2013 r. we W. ul. (...) działając jako prokurent spółki (...) sp. z o.o dokonał przywłaszczenia powierzonego mu na podstawie 6 umów pożyczek zawartych w okresie od 29 listopada 2011 r. do dnia 7 grudnia 2011 r. z (...) S.A mienia znacznej wartości w postaci urządzeń pralniczych tj:

- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego S. R. o nr ser. (...) i stołu detaszerskiego C. nr ser. (...)) o wartości (...) Euro ((...) zł),

- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego kompresora (...) nr ser. (...) i S. R. nr ser. (...)) o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. nr (...) o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 07.12.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) Euro ((...) zł),

ten sposób, że zalegając z opłatami z tytułu umów pożyczki, po ich wypowiedzeniu nie zwrócił w/w urzędzeń powodując straty w wysokości (...) zł na szkodę (...) S.A tj. za winnego czynu z art. 284 § 2 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

3. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty, koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XII K 190/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. był prokurentem spółki (...) z siedzibą w J..

W dniu 18 października 2011 r. J. K. jako prokurent spółki (...) zawarł umowę leasingu finansowego **nr (...)** z (...) SA dotyczącą zestawu urządzeń pralniczych. Zawarcie umowy leasingu było poprzedzone sprzedażą następnie leasingowanego sprzętu przez J. R. (...) również w dniu 18 października 2011 r. za kwotę(...) zł brutto ((...) zł netto). Potwierdził on odbiór przedmiotowego sprzętu, który zgodnie z protokołem odbioru miał być użytkowany w CH w R. przy ul. (...). Dostawcą sprzętu była firma (...), urządzenia zostały przez nią przekazane w dniu 13 października 2011 r.

Umowa leasingu obejmowała:

- dwa stoły do prasowania (...) typ (...) rok produkcji 2011 o nr seryjnych: (...) (...) o wartości (...) zł,

- stół detaszerski (...) typ (...) rok produkcji 2011 nr seryjny(...) o wartości (...) zł,

- pakowarkę do odzieży (...) rok produkcji 2011 nr seryjny (...) o wartości (...)zł,

- suszarkę typ (...) rok produkcji 2011 nr seryjny (...) o wartości (...) zł,

- k ompresor (...) M. rok produkcji 2011 nr seryjny (...) o wartości (...) zł,

- dwie sztuki wytwornic pary (...) rok produkcji 2011 nr seryjny (...), (...) o wartości (...) zł,

- zestaw pomp do systemu prania (...), producent S. rok produkcji 2011 nr ser. (...) o wartości (...)zł,

- agregat chemiczny (...). (...), producent (...), rok produkcji 2011 nr ser. (...) o wartości (...) zł,

- pralnico-wirówka wysokoobrotowa (...), producent P. rok prod. 2011 nr ser. (...) o wartości (...) zł.

Z zapisów umowy wynikało, zgodnie z art. 7 § 3 pkt 4, że w przypadku wypowiedzenia umowy leasingu korzystający jest zobowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie wyznaczonym przez finansującego do zwrotu kompletnego przedmiotu leasingu na swój koszt i ryzyko w miejsce wskazane przez podmiot finansujący. Z powodu braku płatności zaległych rat leasingowych umowa leasingu została wypowiedziana w dniu 17 sierpnia 2012 r. (pismo datowane na 12 września 2012 r.). Przedmioty leasingu miały zostać zwrócone do dnia 19 września 2012 r.

Pomimo wezwania do zwrotu przedmiotów, J. K. nie dokonał tego. Pomieszczenie pralni zostało zamknięte. W toku prowadzonych czynności windykacyjnych przez kancelarię (...) okazało się, że przedmioty te były także przedmiotem umowy pożyczki udzielonej przez (...) o **nr (...) z dnia 14 października 2011 r.**

Mienie leasingowane przez R. (...) z tytułu umowy (...) było ubezpieczone w T. U. na kwotę (...) zł netto.

W dniu **21 października 2011 r.** J. K. jako prokurent spółki (...) zawarł umowę leasingu nr (...). Przedmiotem umowy był sprzęt pralniczy, który miał zostać umieszczony również w Galerii (...) w R. o wartości (...) zł.

Sprzęt ten został sprzedany (...) przez (...) Sp. z o.o. w dniu 18 października 2011 r. Z treści umowy sprzedaży wynikało, że sprzęt z umowy (...) znajduje się w Galerii Handlowej (...) i jego użytkownikiem jest (...) sp. z o.o. (reprezentowana przez J. K.), choć w fakturze jako lokalizację wskazano również CH w R.. Lokalizacja w GH T. K. znalazła się ostatecznie w załączniku nr 3 do umowy leasingu. Wartość przedmiotu leasingu zgodnie z tym załącznikiem i oświadczeniem Finansującego wyniosła (...) EURO plus podatek VAT (...) zł. Sprzęt został zamontowany w dniu 25 listopada 2011 r.

W dniu 21 października 2011 r. została zawarta umowa nr (...). Zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy sprzęt miał zostać umieszczony w (...) w Galerii (...) w O.. Dostawcą sprzętu miała być również firma (...) Sp. z o.o. Wartość sprzętu wyniosła (...) EURO plus podatek VAT (...) EURO (łącznie równowartość w złotych (...) zł). Sprzęt miał zostać odebrany przez B. R. w dniu 26 października 2011 r.

W dniu 16 maja 2012 r. została zawarta umowa (...). Dostawcą sprzętu pralniczego była firma (...). Sprzęt będący przedmiotem leasingu został sprzedany przez S. Polska (...) na podstawie umowy sprzedaży z dnia 15 maja 2012 r. za kwotę (...) EURO plus podatek VAT. Sprzęt został umieszczony w CH w Ś..

Umowa nr (...), umowa (...) i umowa (...) zostały wypowiedziana w dniu 7 września 2012 r. Spółka (...) została wezwana do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 14 dni. Pomimo tego nie doszło do zwrotu przedmiotów leasingu, ze strony (...) nie było żadnego odzewu. (...) przekazało sprawę kancelarii (...).

Z umowy (...) odzyskano wszystkie urządzenia. Z umowy (...) odzyskano stół detaszerski C. C./S. C. nr (...). Okazało się, że urządzenia będące przedmiotem umowy (...) **z dnia 21 października 2011 r. były tożsame z urządzeniami sfinansowanymi z pożyczki z dnia 28 października 2011 r. z (...) nr (...) (k. 592, 595 koszulka)**, zaś urządzenia będące przedmiotem umowy (...) **z dnia 21 października 2011 r. były tożsame z urządzeniami sfinansowanymi z pożyczki (...) nr (...) z dnia 30 listopada 2011 r. (k. 421 koszuka)**

J. K. zawarł umowy pożyczki z **(...) SA**. Pożyczki miały być przeznaczone za zakup sprzętu pralniczego:

1. nr (...) z dnia 14 października 2011 r. na kwotę (...) euro
2. nr (...) z dnia 28 października 2011 r. na (...) euro
3. nr (...) z dnia 28 października 2011 r. na kwotę (...) euro
4. nr (...) z dnia 28 października 2011 r. na kwotę (...) euro
5. nr (...) z 30 listopada 2011 r. (...) euro
6. nr (...) z 30 listopada 2011 na kwotę (...) zł

7. nr (...) z dnia 30 listopada 2011 r. na (...) zł
8. nr (...) z dnia 30 listopada 2011 r. na (...) zł
9. nr (...) z dnia 30 listopada 2011 r. na kwotę (...) zł
10. nr (...) z 30 listopada 2011 r. na (...) zł
11. nr (...) z dnia 30 listopada 2011 r. na kwotę (...) zł
12. nr (...) z 8 grudnia 2011 r. na kwotę (...) euro

W związku z zawarciem umów zostały sporządzone umowy przewłaszczenia przedmiotów pożyczki oraz został ustanowiony zastaw rejestrowy na urządzeniach zakupionych z uzyskanych pożyczek.

W związku z zaprzestaniem regulowania należności pismem z dnia 17 października 2012 r. umowy pożyczki zostały wypowiedziane ze skutkiem natychmiastowym w przypadku nieuiszczenia zaległości w terminie 3 dni. (...) została zobowiązana do zwrotu natychmiastowego tych przedmiotów. Ostatecznie zawiadomienie o postawieniu pożyczek w stan wymagalności i poinformowanie o przejęciu na własność przedmiotów objętych zastawem rejestrowym nastąpiło z dniem 17.12.2012 r. (umowa pożyczki (...)). Działania windykacyjne, wobec braku odpowiedzi ze strony (...), zostały zlecone firmie (...). z.o.o.

Roszczenia (...) wynikające ze spłaty pożyczki były przedmiotem postępowań cywilnych i zapadły w nich wyroki nakazowe wobec (...) i J. K., w części z nich uzyskano tytuł egzekucyjny i wystąpiono o egzekucję komorniczą.

Z protokołów przekazania urządzeń wynika, firma (...) zamontowała urządzenia z poszczególnych umów (k. 677 t. V) w następujących lokalizacjach:

- 1) w dniu 13 października 2011 r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w R. będące przedmiotem umowy leasingu (...) i umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 2) w Galerii Handlowej w O. urządzenia będące przedmiotem umowy leasingu (...) nr (...) i pożyczki z (...)
- 3) w dniu 21 października 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w K. będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 4) w dniu 4 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH Galeria (...) w S. będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 5) w dniu 10 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH P. T. będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 6) w dniu 25 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w S. ul. (...) będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 7) w dniu 25 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w G. ul. (...) będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 8) w dniu 25 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH T. Z. ul. (...) będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),
- 9) w dniu 25 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w Z. ul. (...) będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),

10) w dniu 25 listopada 2011r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w L. Al. (...) M. 12 będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...),

11) w dniu 25 listopada 2011 r. przekazano urządzenia zamontowane w CH w K. ul. (...) będące przedmiotem umowy leasingu z (...) nr (...) i pożyczki z (...) nr (...),

12) w dniu 18 stycznia 2012r. przekazano urządzenia zamontowane w Galerii (...) w G. ul. (...). D. 338 będące przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...).

W wyniku podjętych działań windykacyjnych (...) nie odzyskał urządzeń pralniczych z 6 umów pożyczek:

- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 30.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego S. R. o nr ser. (...) i stołu detaszerskiego C. nr ser.(...) o wartości (...)Euro ((...) zł),

- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 30.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego kompresora (...) nr ser. (...) i S. R. nr ser. (...)) o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 30.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 30.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 30.11.2011 r. nr (...) o wartości (...) zł,

- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 8.12.2011 r. **nr (...)** o wartości (...)Euro ((...) zł),

powodując straty w wysokości (...) zł na szkodę (...). Należy wskazać, że umowy o nr (...) zostały zawarte w dniu 30.11.2011r., zaś umowa nr (...) w dniu 8.12.2011 r. (omyłkowa data w sentencji wyroku wynikała z wpisania daty wynikającej z zawiadomienia o postawieniu pożyczki w stan natychmiastowej wykonalności). Wartość EURO przyjęto na dzień 7 grudnia i 29 listopada 2011 r. wg średniego kursu NBP (odpowiednio: 7.12.2011 r. (...) zł i 29.11.2011 - (...) zł).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków S. K., D. A., Ł. K., M. P. (1), K. K. (1), A. P., G. K., A. W. (1), W. T., M. P. (2), B. S., B. L., E. S. (1), E. Ż., J. M., J. W. (1), A. K. (1), L. K., K. G., M. K., G. P., K. H. (1), M. G. (2), M. W., J. P. oraz dokumentów ujawnionych na k. 3708v-3711 t. XVII, k. 3818v, k. 3912v t. XVIII

Oskarżony J. K. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 3291-93) i wyjaśnił, że wiedział, iż powinien zwrócić urządzenia, jednakże z powodu zaległości i wypowiedzenia umów najmu, pomieszczenia pralni zostały zamknięte z całym znajdującym się sprzętem i wówczas nikt z firmy nie miał do nich dostępu. Informowali wierzycieli, że urządzenia nie są ich własnością i nie mogą podlegać zajęciu na poczet zaległości czynszowych. Oskarżony nie posiadał dokładnej wiedzy co do losów sprzętu pralniczego. Wskazał, że firma zbankrutowała, ale nie ogłosiła upadłości. Jego zdaniem firmy windykacyjne nie były zainteresowane odzyskaniem sprzętu, ale pieniędzy, bo (...) informowała, gdzie znajduje się sprzęt.

Na rozprawie oskarżony (po przesłuchaniu świadków) złożył wyjaśnienia (k. 3706v-3708v), w których wyjaśnił, że w firmie (...) był także dyrektorem finansowym, oprócz tego był też dyrektorem finansowym w firmie (...). Podkreślił, że znaczna część inwestycji była finansowana z jego środków, które zostały przekazane spółce w formie pożyczki. Spółka działała dobrze, jednakże zdecydowali z żoną poświęcić się bardziej wychowaniu dzieci i sprzedali ją G. K.. W spółce pozostał nadal jako dyrektor finansowy. W momencie sprzedaży spółki na jej koncie było około miliona złotych. K. nie poradził sobie z zarządzaniem placówkami i doprowadził spółkę do bankructwa. Wskazał, że długi powstały wobec firm wynajmujących lokale i udzielających pożyczki. Odnośnie dwóch lokalizacji zestawów urządzeń pralniczych doszło do pomyłki, ponieważ urządzenia o danych numerach zostały zainstalowane w innej pralni, a firma leasingowa poświadczyła zainstalowanie tych urządzeń w pralni, w której był odbiór. Ten błąd został odkryty później i firmy leasingowe oraz galerie handlowe zostały o tym powiadomione. W momencie windykacji urządzeń pralniczych, chciał pomóc w identyfikacji sprzętu, który należał do różnych firm leasingowych i o tym, gdzie znajduje się dany sprzęt

powiadomił leasingodawców w ciągu dwóch tygodni od podpisania umowy. Do pewnego momentu interesował się procesem windykacji, ale potem okazało się, że nie ma na niego żadnego wpływu. Nie uzyskiwał żadnych informacji. Nie utrudniał tego procesu. Nadto firmy windykacyjne były zainteresowane odzyskaniem pieniędzy, a nie sprzętu. Firmy żądały też od niego zwrotu pieniędzy jako poręczyciela i nastąpiła egzekucja z jego majątku. Zaprzeczył, aby na ten sam sprzęt były udzielone umowy leasingu i pożyczki. Nie działał z zamiarem narażenia jakiegokolwiek firmy na straty. Nie oferował też sprzętu objętego umowami pożyczek i leasingu do sprzedaży.

Z opinii sądowno-psychiatrycznej wynika, że poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości (k. 3297-3300). Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, w tym za przestępstwa oszustwa.

Wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie. Ich zaprzeczeniem jest całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków - przedstawicieli firm windykacyjnych wynika, że oskarżony zaprzestał jakiegokolwiek kontaktu z pokrzywdzonymi, nie reagował na wezwania do zwrotu sprzętu, nie informował, gdzie znajdują się urządzenia pralnicze z poszczególnych umów.

Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków przedstawicieli firm leasingowych i firmy pożyczkowej wynika, że po wypowiedzeniu umów oskarżony nie podjął żadnych starań, aby zwrócić przekazany mu sprzęt. Nie było z nim kontaktu. Sprzęt pralniczy musiał być odzyskiwany w drodze egzekucji komorniczej lub wskutek działań firm windykacyjnych. Wówczas okazało się, że co do tego samego sprzętu roszczenia wysuwają trzy podmioty: R. (...), (...), (...).

Świadek **S. K.** (k. 19-21) - pracownik firmy windykacyjnej A. G. prowadzącej w imieniu R. (...) windykację mającą na celu odzyskanie sprzętu od spółki (...) wskazał, że przyczyną wypowiedzenia umowy leasingu był zaległości w uiszczaniu rat leasingowych. Podkreślił, że wypowiedzenie zostało prawidłowo podjęte, jednakże do zwrotu przedmiotów leasingu nie doszło. Nie było żadnego kontaktu z J. K. ani też innym przedstawicielem spółki (...) (poszukiwał małżeństwa K. w ich miejscu zamieszkania). Z jego wypowiedzi wynika, że spółka miała także zaległości związane z wynajmem powierzchni w Centrum Handlowym (...) w R., a lokal został zamknięty. W rozmowie z pracownikiem CH W. T. ustalił, że do przedmiotów leasingu roszczenia zgłosiły także dwa inne podmioty: (...) i (...). Na rozprawie podkreślił, że ostatecznie do odbioru przedmiotu leasingu nie doszło z uwagi na zgłoszone roszczenia innych podmiotów. Wskazał, że został złożony wniosek do firmy ubezpieczeniowej.

Świadek **D. A.** (k. 212-213, 1755-1756) – specjalista ds. windykacji w R. (...) również zeznał, że po wypowiedzeniu umowy leasingu nie udało się nawiązać kontaktu ani z osobą odpowiedzialną za płatności ani z odpowiedzialną za wydanie przedmiotu leasingu. Potwierdził, że sprzęt pralniczy nie został zwrócony pomimo odebrania przez B. R. zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy leasingu w dniu 17 września 2012 r. Podkreślił, że po przekazaniu prowadzenia sprawy kancelarii (...) okazało się, iż urządzenia będące przedmiotem umowy znajdują się w CH (...) w R., ale roszczenia do niego zgłosiły też inne firmy. Przedmioty nie zostały zwrócone ani też nie wpłynęła żadna kwota tytułem spłaty należności.

W kolejnych zeznaniach D. A. wskazał (k. 3120-3122), że okazało się, iż urządzenia z umowy leasingu (...) są również przedmiotem umowy cywilnej (...), jaką (...) zawarła z (...). Obecnie R. (...) nie występuje o ich zwrot, ponieważ uzyskał odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia od firmy (...). Podkreślił, że przedmioty te były własnością R. (...). Zaznaczył, że po wypowiedzeniu umowy leasingu nie mieli kontaktu z nikim z (...), telefonów nie odbierano.

Na rozprawie świadek A. podtrzymał wcześniej złożone zeznania (k. 3438-3438v, 3855-3856).

Świadek **L. K.** (k. 194-195, 610-611, 1988-1989, 2615v, 3854v-3855) – specjalista do spraw windykacji w (...) zeznał, że w przypadku umowy (...) dostawcą sprzętu był (...), zaś w przypadku umowy (...) dostawcą sprzętu była firma (...). Podkreślił, że z uwagi na nieterminową spłatę zobowiązań wszystkie umowy zostały wypowiedziane, a leasingobiorca został wezwany do zwrotu sprzętu (w dniu 12.09.2012 r.), co jednak nie nastąpiło. W związku z tym sprawa została przekazana do kancelarii (...) celem odszukania i odnalezienia sprzętu. Ostatecznie sprzęt został odnaleziony i odebrany jedynie w części - z umowy leasingu (...) jedynie stół detaszerski serii (...) w T., zaś z umowy

(...) – cały sprzęt, który znajdował się w galerii handlowej w Ś.. Co do pozostałych urządzeń (...) wystąpiła przeciwko (...) z powództwem o wydanie urządzeń. Do zeznań dołączył raport z czynności windykacyjnych (k. 2617 - koszulka).

Fakt odebrania przedmiotów zgodnie z umową (...) przez (...) z pralni w Ś. potwierdził protokół z dnia 21.12.2012 r. (k. 2836-37).

Z kolejnych zeznań świadka Ł. K. (k. 3107-3109) ponownie wynika, że nie zostały odebrane przedmioty leasingu z dwóch umów: (...) (wszystkie), zaś z umowy (...) jedynie odebrano stół detaszerski nr 11- (...). Podkreślił przy tym, że w myśl umowy leasingu leasingowane urządzenia stanowiły własność (...) i nie mogły być przedmiotem pożyczki i leasingu. Wskazał także, że żaden pracownik (...) ani też J. K. nie kontaktowali się z (...) w sprawie polubownego załatwienia sprawy czy zwrotu przedmiotów leasingu.

Na rozprawie świadek podtrzymał wcześniej złożone zeznania (k. 3436v-3437v), podkreślając, że oskarżony miał obowiązek odstawić urządzenia na wskazany parking, czego nie uczynił. Sprzęt jedynie częściowo odzyskano w wyniku działań firmy windykacyjnej.

Świadek **M. P. (1)** (k. 567-571) specjalista ds. prawnych w Departamencie Monitoringu i Windykacji w (...) zeznała, że w trakcie zawierania umów pożyczek z ramienia spółki (...) działał J. K.. Podkreśliła, że przed zawarciem umów J. K. złożył szereg dokumentów, z których wynikała bardzo dobra sytuacja materialna i finansowa J. K., A. K. (2), jak też szeroko prowadzona działalność na terenie całego kraju w postaci pralni, lodziarni i kawiarni. Przedmiotem zawartych umów pożyczek było kompletne wyposażenie pralni. Wnioski zostały pozytywnie rozpoznane i podpisano umowy pożyczek. Opisała, że w zasadzie od początku istniały zaległości w spłacie pożyczek. Od listopada 2011 r. do marca 2012 r. spółka dokonała 13 wpłat na kwotę (...) Euro i (...) zł. Ostatnia wpłata miała miejsce 7.11.2012 r. Spółka wielokrotnie była wzywana do spłaty zaległości. Telefony kontaktowe jednak nie odpowiadały i nikt nie odpowiadał na wezwania mailowe. Umowy zostały wypowiedziane ze skutkiem na 17.12.2012 r. Wraz z wypowiedzeniem pożyczek (...) złożyła oświadczenie o przejęciu na własność przedmiotów pożyczek na mocy § 7 ust. 2 umów zastawu rejestrowego. Zażądała wydania przedmiotów. Z uwagi na brak reakcji zleciła działania firmie windykacyjnej (...). Zostały sprawdzone lokalizacje podane na stronie internetowej, ustalono także u dostawcy S., gdzie były montowane urządzenia z poszczególnych pożyczek. Udało się odzyskać tylko niewielką część urządzeń. Spółka wytoczyła powództwa o zapłatę kwot wynikających z rozliczenia wszystkich umów na łączną kwotę (...) Euro (około (...) zł). We wszystkich sprawach został wydany nakaz zapłaty, a w czterech tytuł wykonawczy i zostały skierowane wnioski o egzekucję komorniczą. Okazało się, że (...) i państwo K. nie posiadają żadnego majątku, z którego można przeprowadzić egzekucję poza nieruchomością, na której (...) ustanowiła hipotekę. Z prowadzonego postępowania wynikało także, że w sierpniu 2012 r. P. D. (sąsiad K.) założył szereg spółek o nazwie B. (...), których nazwy odpowiadają dawnym oddziałom (...), w październiku i listopadzie 2012 r. udziały w tych spółkach objęła (...) spółka cypryjska (w imieniu której działał J. K.), która to założyła kilka kolejnych spółek o nazwie B. (...). Początkowo prezesem tych spółek był R. S. (1), a kilka miesięcy później nastąpiła zmiana zarządu na P. D.. Spółki te przejęły działalność (...), w tym cały sprzęt. Wskazała także, że po skierowaniu sprawy do komornika (KM 1308/13) i podjęciu czynności na terenie Galerii (...), gdzie znajduje się P. E. E. i powinny znajdować się tam urządzenia objęte umową pożyczki (...) na urządzeniach były inne numery seryjne. Następnie komornik udał się do Galerii (...) do P. E. E. i po sprawdzeniu numerów urządzeń okazało się, że na niektórych z nich znajdują się numery seryjne z umowy (...). Komornik zajął te urządzenia i wpisał do protokołu, a obecny pracownik podał, że (...) miała zbyć te urządzenia na rzecz podmiotu (...). Była też prowadzona egzekucja przez komornika przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie i polecono sprawdzenie urządzeń znajdujących się (...) w S.. Z raportu dotyczącego czynności podjętych przez firmę windykacyjną wynika, że na terenie dotychczasowych pralni (...) działał już kolejny podmiot (...), a sprawdzony tam sprzęt częściowo posiadał numery seryjne zgodne z objętymi umowami pożyczek, ale np. z Galerii w S. został zabrany cały sprzęt.

W kolejnych zeznaniach (k. 2583-2585) M. P. (3) ponownie podkreśliła, że po żądaniu wydania przedmiotów, spółka (...) w ogóle na to nie zareagowała, a zatem konieczne było zlecenie czynności firmie windykacyjnej. Nie udało się skontaktować z J. K.. W wyniku działań windykacyjnych w miejscach, gdzie była (...) i gdzie montowała sprzęt S. udało się odzyskać tylko część sprzętu, część została zajęta w toku czynności egzekucyjnych na mocy tytułów wykonawczych.

Pozostałych przedmiotów nie udało się odzyskać z uwagi na odmowę ich wydania lub ich brak w lokalizacjach. W wielu miejscach sprzęt był wywieziony lub posiadał inne numery seryjne niż te wskazane przez S. w danej lokalizacji. Tablice znamionowe były usunięte bądź pozmieniane. Taka sytuacja miała miejsce np. w GH w G., gdzie w trakcie egzekucji komorniczej miała miejsce taka sytuacja. Do zeznań zostało dołączone zestawienie odzyskanych przedmiotów (k. 2580-89) z umów (...). Do zeznań dołączyła zestawienie zajętych i odzyskanych ruchomości.

Na rozprawie świadek potwierdziła złożone w postępowaniu przygotowawczym zeznania (k. 3440, 3911v-3912). Wskazała, że nawet egzekucja komornicza była utrudniona, ponieważ odmawiano dostępu do urządzeń, były one przytwierdzone do podłogi, utrudniano ich demontaż.

Świadek **K. K. (1)** z (...) (k. 3129-3131) podała, jakie urządzenia zostały odzyskane oraz z jakich lokalizacji. Podkreśliła, że po rozwiązaniu umów pożyczek i skierowaniu do windykacji nikt z (...) się nie kontaktował. Wszelkie przedmioty zostały odzyskane w drodze egzekucji, nie zwrócono ich dobrowolnie.

Zeznania powyższych świadków przeczą zatem wyjaśnieniom oskarżonego, by podjął on jakąkolwiek inicjatywę w celu zwrotu przedmiotów leasingu i pożyczek uprawnionym podmiotom. Wręcz przeciwnie – wszelki kontakt pozostawał bez odpowiedzi. Wynika z nich również, że część urządzeń była przedmiotem umów na rzecz różnych podmiotów, co uniemożliwiało ich egzekucję. Nawet w przypadku ustalenia lokalizacji zamontowania urządzeń będących przedmiotem umów pożyczek, okazywało się, że oznaczenia seryjne były zmieniane, usuwane lub sprzęt był zdemontowany i zabrany.

Zeznania świadka **A. P.**, którego spółka miała być dostawcą urządzeń do umów (...) wynika, że w rzeczywistości nigdy nie był on faktycznym właścicielem sprzedanego (...) sprzętu. Urządzenia te były bowiem, i to tylko zgodnie z oświadczeniem J. K., już w posiadaniu spółki (...) i miały być zamontowane w pralniach. W rzeczywistości urządzenia te zostały zakupione przez B. R. z pożyczek udzielonych przez (...), a zatem dwa podmioty stały się jednocześnie właścicielami tego samego sprzętu.

Z zeznań świadka **A. P.** (k. 410-414), które jedynie w części zachowały się z postępowania przygotowawczego, wynika, że wszelkie formalności z (...) załatwiał J. K.. Zgodnie z jego wiedzą urządzenia, które sprzedał (...), najpierw (...) zakupiła od spółki (...), on je odkupił od (...), a następnie (...) odkupiło od niego. Sprzęt ten, zgodnie z zapewnieniami K., już znajdował się w pralniach przez niego prowadzonych. Potwierdził, że przedmiotem umowy z (...) miały być urządzenia znajdujące się w CH w R., ale ostatecznie chodziło o znajdujące się w CH w K.. Podkreślił, że otrzymał od K. pismo, z którego wynikało, gdzie znajduje się sprzęt objęty umowami. Wynikało z niego, że sprzęt będący przedmiotem umowy z (...), a zamontowany przez firmę (...) znajduje się w Galerii (...), a „dostarczony” przez (...) w Galerii (...). W Galerii w O. i K. miał być sprzęt będący własnością firmy (...). Na rozprawie świadek P. podkreślił (k. 3805v-3806), że jego spółka wykonywała adaptacje pomieszczeń na potrzeby pralni, aptek, lodziarni. W czasie gdy adoptowali pomieszczenia, J. K. poprosił go o sprzedaż do firmy leasingowej maszyn, które on wcześniej nabył. Jego spółka nabyła maszyny od K., a następnie sprzedała dla firmy leasingowej. Gdy firma leasingowa zapłaciła, on zapłacił K.. Stwierdził, że nie widział tych maszyn, jedynie K. zapewniał, że są one już zamontowane. Współpraca z oskarżonym zakończyła się tym, że nie zapłacił świadkowi P. za wykonaną adaptację.

Powyższe dowodzi, że oskarżony zawierając umowy leasingu i pożyczki zdawał sobie doskonale sprawę, że ich przedmiotem będą te same urządzenia, a ich „sprzedaż” dla (...), a następnie zbycie dla (...) miało na celu jedynie wyłudzenie kwoty ze sprzedaży, która – zgodnie z zeznaniami świadka P. – trafiła do K..

Zeznania świadka **G. K.** potwierdzają, że to oskarżony zajmował się sprawami leasingu i pożyczek (co zresztą wynika z treści umów). Z jego zeznań wynika nadto, że udziałowcem (...) był krótko i nie miał żadnego wpływu na kondycję finansową tej spółki. Był wręcz był zapewniany przez K., że jest ona bardzo dobra.

Świadek **G. K.** (k. 373-374) był zatrudniony w (...) na stanowisku dyrektora sprzedaży w okresie od września 2011 r. do czerwca 2012 r., zaś w okresie od 17 listopada 2011 r. do 14 czerwca 2012 r. był jedynym udziałowcem spółki (...). J. K. zapewniał go, że kondycja finansowa spółki jest dobra, ma ona zabezpieczenie finansowe. Świadek zaznaczył, że

sprawami leasingu zajmował się właśnie K., nie wiedział, jakie firmy udzieliły pożyczek lub leasingu, czy raty zostały spłacone i co się stało z urządzeniami. A. K. (2) – prezes nie zajmowała się sprawami finansowymi. Na rozprawie świadek K. (k. 3438v-3439v, 3856-3856v) podkreślił, że w firmie (...) był odpowiedzialny za finanse, świadek nie zawierał umów leasingu, choć wie, że takie były zawierane. Opisał kondycję firmy jako złą, bowiem pralnie generowały coraz większe straty. Podkreślił, że nie negocjował nabycia sprzętu od (...) (ta spółka zajmowała się budowlanką), prowadził natomiast rozmowy ze spółką (...), to jednak K. decydował, od jakiej firmy nabyć sprzęt.

Zeznania świadków A. T., M. T., A. B. nic nie wniosły do sprawy. Dotyczyły one zmian właścicielskich w spółce (...). Świadek B. nic nie wiedziała na temat sprzętu pralniczego ani umów leasingu (była prezesem (...) na papierze).

Świadek **A. W. (2)** – księgowa (...) wypowiedziała się co do sytuacji finansowej i stanu majątkowego (...) (pracowała od stycznia do czerwca 2012 r.), nic jej było wiadomo na temat umów leasingu. W czasie jej zatrudnienia sytuacja finansowa nie gwarantowała spłaty rat leasingowych i pożyczek, K. nie miał żadnych środków własnych, na wszystko brał pożyczki (k. 3229-3230, 3577).

Przesłuchani w sprawie świadkowie – zarządcy galerii, w których funkcjonowały pralnie (...), wskazali, że pralnie miały zaległości w płaceniu czynszu. Pracownicy pralni wypowiedzieli się zaś na okoliczność losów pralni (...) i urządzeń znajdujących się w poszczególnych lokalizacjach.

Świadek **W. T.** – pracujący jako zarządca (...) w R. wskazał (k. 603-604, 3698v-3699), że pralnia (...) miała zaległości w czynszu, jednocześnie brak było kontaktu z właścicielem. W związku z nieuregulowaniem zaległości, windykacja została polecona firmie (...). Lokal został zamknięty. Podkreślił, że firmy leasingowych żądały wydania sprzętu. Ostatecznie w niniejszej sprawie miało miejsce postępowanie komornicze.

W toku egzekucji komorniczej prowadzonej przez komornika Kancelarii (...) w Ł. na rzecz (...) w dniu 9 listopada 2012 r. na terenie CH M. Hall w R. zostały zajęte ruchomości będące przedmiotem umowy z (...) i z umowy z (...) nr (...). W dniu 31 lipca 2013 r. doszło do zajęcia mienia zabezpieczonego przez komornika w M. Hall na rzecz (...). Z oględzin akt komorniczych wynika:

Akta Km/1705/12 - J. W. (2) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łąncucie prowadził egzekucję na rzecz (...) Spółka z o.o. **Akta Km 1090/13** J. W. (2) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łąncucie prowadził egzekucję na rzecz (...) dotyczącą należność ze sprawy I Nc 154/13 z umowy (...). W trakcie tej egzekucji zabezpieczone przedmioty z umowy (...) (będące jednocześnie finansowane w ramach umowy z R. (...)). Odbyła się licytacja komornicza. Na wniosek wierzyciela umorzono egzekucję w zakresie niesprzedanych ruchomości.

W CH M. w R. został zabezpieczony właśnie pozostały niesprzedany sprzęt (k. 2317-2321).

Świadek **M. P. (2)**, która obecnie prowadzi tam działalność wskazała, że urządzenia pralnicze, które znajdowały się w wynajętym przez nią po (...) lokalu został zajęty przez komornika, a następnie częściowo sprzedany w drodze licytacji. Ona tego sprzętu nie używała. Do tej pory w ścianach pozostały pompy do podawania środków piorących, z dużych urządzeń nic nie pozostało (k. 2322v, 3601v-3602v). To samo potwierdził świadek **T. T.** zarządzający galerią (k. 2330v, 3602v-3603). Podkreślił, że choć lokal został odebrany po wypowiedzeniu umowy najmu w dniu 28 grudnia 2012 r., nie stawił się nikt z (...).

W trakcie przeszukania w P. wG. (P.) ul. (...) (Galeria (...)) w dniu 3 lutego 2014 r. zabezpieczono pakowarkę do odzieży o nr (...) (k. 1742-43), która pierwotnie była przedmiotem umowy pożyczki nr (...) i miała być zamontowana w galerii w S..

B. S. kierownik pralni w w/w Galerii zeznała (k. 1745), że zabezpieczona w trakcie przeszukania pakowarka jest własnością obecnego właściciela M. S. (1). Nie wiedziała, kto i kiedy ją wstawił. Przed Sądem wskazała natomiast, że w lokalizacji była najpierw (...), która zmieniła nazwę na (...). Sprzęt w pralni cały czas był ten sam. Nie został zatrzymany ani przez komornika ani przez firmę windykacyjną.

Z treści informacji o zamontowaniu sprzętu udzielonego przez firmę (...) wynika, że w Galerii (...) w G. powinny znajdować się tam urządzenia będące przedmiotem umowy pożyczki (...).

Świadek B. L. z (...) w G. (KRS (...)) zeznała (k. 2569-70), że w tym miejscu do września 2012 r. działała pralnia (...). Nie zabezpieczono tam poszukiwanego sprzętu, natomiast w pralni znajdowało się wyposażenie w postaci urządzeń pralniczych. Na rozprawie (k. 3578-3579) podkreśliła, że w momencie zmiany nazwy pozostał tam ten sam sprzęt. Stwierdziła, że jej zdaniem właścicielem pralni był J. K.. Podkreśliła, że żaden sprzęt nie został zabezpieczony przez firmę windykacyjną ani przez komornika. Potem pralnia została zamknięta, poinformował o tym dyrektor galerii.

Z analizy akta komorniczych Km 1308/13 (K. P. - komornik przy Sądzie Rejonowym Gdańsk Północ w Gdańsku) wynika, że była prowadzona egzekucja na rzecz (...) na podstawie nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku sygn. I Nc 136/13. Wierzyciel wnosił o zajęcie ruchomości z umowy (...), które mogły znajdować się w Galerii (...) w G. lub Galerii (...). Z protokołu komorniczego z galerii w G. z dnia 6 maja 2013 r. wynika, że działała tam (...) Sp. z o.o., a żaden ze sprzętów nie posiadał numerów jak we wniosku o wszczęcie egzekucji. Z kolei z protokołu z czynności przeprowadzonych w G. w dniu 6 maja 2013 r. wynikało, że działała tam już (...), spółka (...) nie prowadziła tam działalności od sierpnia 2012 r. Spółka (...) miała przejąć część urządzeń od (...) umową z dnia 24.09.2012 r., właścicielem nowej pralni był P. D.. Komornik zajął 5 urządzeń wskazanych we wniosku wierzyciela (stół do prasowania (...) rok produkcji 2011 nr 11- (...); stół do prasowania (...) rok produkcji 2011 nr (...); pakowarkę do odzieży M. rok 2011 nr (...), Suszarkę (...) rok 2011 nr (...); pralnicowirówkę P. (...) nr (...)). K. przedstawił umowę (k. 1542-48 t. IX), zgodnie z którą B. R. S. (2). zo.o. sprzedała urządzenia B. P. G. w dniu 24 września 2012 r. (w tej spółce był pełnomocnikiem), czyli sprzedał sam sobie. Należy wskazać, że z zeznań świadka P. wynika, że w urządzeniach zostały zmienione po zajęciu numery seryjne, co uniemożliwiło dalszą egzekucję i sprzęt w rezultacie nie został odzyskany. Z powyższych dowodów wynika, że oskarżony podjął działania mające na celu uniemożliwienie odzyskania urządzeń przez właścicieli, bowiem miał je sprzedać kolejnemu nabywcy.

Świadek E. S. (1) z (...) (k. 2129-2130) zeznała, że jest kierownikiem pralni od momentu jej otwarcia w dniu 8 czerwca 2011 r. Obecnie nosi ona nazwę (...). Wszystkie zamontowane urządzenia są tam od początku. W tej pralni zabezpieczono urządzenia pralnicze (k. 2135-2136 t. X), ale ich numery nie odpowiadały będącym przedmiotem umów pożyczek. Na rozprawie świadek wskazała (k. 3532-3533v), że pralnia została zamknięta z powodu zaległości czynszowych, sprzęt pozostał w środku, wydała jedynie klientom odzież. W tym miejscu powstała (...), a potem (...).

Świadek **E. Ż.** z GH T. K. (k. 2161-2162, 3632v-3633) potwierdziła, że urządzenia pralnicze tam zamontowane zostały zabrane przez komornika T. G. w dniu 1 sierpnia 2013 r.

Z akt komorniczych **Km 5812/13** (komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łańcucie T. G.) wynika, że egzekucja była prowadzona na rzecz (...) na podstawie nakazu zapłaty I Nc 122/13 Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Wierzyciel wniósł o licytację ruchomości obciążonych zastawem rejestrowym z umowy (...) i z S. R. nr (...) z umowy nr (...); wskazano, że ruchomości mogą się znajdować w Galerii (...) w K.. W galerii w K. w dniu 1 sierpnia 2013 r. zabezpieczono przedmioty z umowy nr (...) (k. 2018-2019 t. X), następnie odbyła się licytacja komornicza. W galerii (...) w dniu 2 sierpnia 2013 r. komornik zabezpieczył przedmioty z umowy (...), co do których również odbyła się licytacja (k. 2023-2024 t. X).

Świadek **J. M.** z T. P. w Z. k. O. potwierdził (k. 2547-2548, 3534v), że w galerii od 31 sierpnia 2010 r. najemcą była pralnia (...), a od 1 września 2012 r. nastąpiło przeniesienie praw do najmu na pralnię B. P. – prezesem której był P. D., a spółka była reprezentowana przez J. K. W dniu 2 sierpnia 2012 r. zgłosił się komornik (T. G.), który zajął wyposażenie pralni w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym z wniosku (...) sygn. Km 5811/13. Od tego czasu lokal przestał funkcjonować.

Świadek J. W. (1) z pralni (...) w O. (k. 2167-2177 t. X) wskazała, że w tym miejscu była najpierw pralnia (...), potem (...) (należące do J. K.), a od marca 2013 r. działa w tym miejscu pralnia (...) - nie związana z poprzednimi. Znajdujący się tam sprzęt został przywieziony przez obecnych właścicieli, a należący do J. K. wywieziony w lutym 2013

r. Powyższe potwierdziła na rozprawie wskazując, że gdy podjęła zatrudnienie w pralni (...) był tam już zamontowany sprzęt pralniczy. Pralnia miała problemy finansowe. Dopiero gdy przestała funkcjonować, a pracownicy dostali wypowiedzenia, cały sprzęt został zabrany.

Świadek **A. K. (1)** kierowniczką tej pralni (k. 2198-2199 t. X) zatrudniona od 14 października 2011 do końca marca 2013 r., również wskazała, że w tej lokalizacji najpierw działała (...), a od grudnia 2012 r.(...) (były to pralnie K.). W sprawie urządzeń kontaktował się K. H. (2) z (...). Urządzenia zostały zabrane na początku marca 2013 r. Na rozprawie podkreśliła, że gdy lokal przyjęła inna pralnia - (...), to sprzętu z (...) i Pralni już nie było. Został wstawiony inny sprzęt.

Świadek L. K. – dyrektor Galerii w O. wskazał (k. 2201), że umowa najmu w związku z brakiem płatności została wypowiedziana 28 lutego 2013 r. W sprawie sprzętu z ramienia (...) (występującego w imieniu (...)) wystąpił K. H. (2), ponieważ (...) nie płaciła rat i twierdził, że może zatrzymać sprzęt. Sprzęt został mu wydany w dniu 4 marca 2013 r. Był o tym informowany J. K., ale nie zareagował. Potwierdzają to złożone pisma (k. 2202-2254). Przed Sądem świadek K. wskazał (k. 3603-3604), że J. K. negował zasadność odebrania rzeczy przez bank, ale dopiero wówczas, gdy sprzęt został już odebrany przez firmę leasingową. Wcześniej nie reagował na informacje, że sprzęt chce przejąć (...).

Należy podkreślić, że z pisma złożonego przez świadka K., a nadesłanego przez J. K. wynika, że wprowadzał on w błąd zarządcę galerii informując, że urządzenia nie są własnością (...), ale zostały odkupione przez P. D., a działania (...) nazywając nękaniami. Groził też powiadomieniem sądu (k. 3610). Powyższe świadczy o tym, że oskarżony dążył do przejęcia urządzeń, które nie stanowiły jego własności poprzez przeniesienie ich na inne podmioty.

Z zeznań powyższych świadków i złożonych dokumentów wynika, że zostały odzyskane przez (...) urządzenia będące przedmiotem umowy pożyczki nr (...), które także stanowiły przedmiot leasingu z umowy (...).

Z dokumentów z **CH P. w S.** wynika (k. 2292-2305), że (...) występujący w imieniu (...) wniósł o odbiór urządzeń z umów. Odebrano kompresor (...) i S. R. (...) będące przedmiotem umowy nr (...).

Z kolei świadek **K. G.** z pralni w CH A. W G. (k. 2336-2337) wskazała, że w tej lokalizacji miała siedzibę najpierw pralnia (...), potem (...). Obecnie w tym miejscu także jest pralnia, nie wie, kto jest obecnym właścicielem. Wcześniej był nim J. K., a potem P. D.. Podkreśliła, że sprzęt jest tam od początku, ale nie posiada numerów, o jakie pytała prokuratura (będące przedmiotem umów pożyczek i leasingu). Gdy zaczęła pracować, to urządzenia już tam były. Na rozprawie podkreśliła, że w trakcie zmiany nazwy sprzęt pozostał ten sam. Wszystkie urządzenia pozostały do końca działalności pralni. W czerwcu 2014 r. pralnia została zamknięta z uwagi na zadłużenie czynszowe. Nie wie, co się stało ze sprzętem, klucz od pralni oddała dyrektorowi galerii wraz z protokołem inwentaryzacji sprzętu.

Świadek M. K. z Galerii (...) w K. (k. 2350v, 3599v-3600) wskazała, że sprzęt z pralni zabrał komornik T. G. w dniu 19.09.2013 r. Potwierdza to protokół zajęcia ruchomości na rzecz (...) na podstawie nakazu zapłaty I Nc 123/13. Na rozprawie świadek wskazała, że J. K. chciał scedować prawa spółki (...) na (...) w K., ale mu się nie udało i umowa najmu lokalu została wypowiedziana przez galerię, a sprzęt został zajęty przez komornika. Przed zajęciem sprzętu K. chciał go zabrać, ale pojawiło się kilka firm roszcujących sobie prawa do tego sprzętu.

Z akt komorniczych **Km 5942/13** wynika, że egzekucja była prowadzona z wniosku (...) w związku z nakazem zapłaty I Nc 123/13. W jej trakcie dokonano zabezpieczenia urządzeń w GH T. w K. z umowy (...) (k. 19.09.2013). Należy podkreślić, że pomimo objęcia tych urządzeń zastawem rejestrowym J. K. występował z ramienia spółki (...) sp. z o.o. i wskazywał, że mienie to stanowi własność tej spółki i żądał jego zwrotu (k. 2644). Odbyła się licytacja tego sprzętu.

G. P. z CH (...) (k. 2368) potwierdził, że od kwietnia 2011 do stycznia 2013 r. w Galerii funkcjonowała pralnia (...), ale nie uiszczała opłat czynszowych. Po wypowiedzeniu umowy sprzęt został prawdopodobnie zabrany przez firmę windykacyjną. Na rozprawie pamiętał (k. 3579-3579v), że pralnia miała zadłużenie i została zamknięta. Sprzęt został odebrany – chyba przez komornika.

K. H. (1) (k.2371-2372) – dyrektor CH w T.. Wskazała, że wydała stół detaszerski (...)w dniu 1.02.2013 r. dla (...) i urządzenie pralnicze (...) nr (...) w dniu 12 marca 2013 r. Na rozprawie (k. 3578v) świadek potwierdziła, że pralnia została zamknięta, a następnie sprzęt został zabrany, nie pozostał tam.

Należy wskazać, że w dokumentach przekazanych przez CH w T. znajduje się pełnomocnictwo do odbioru maszyn i urządzeń z pralni i ich demontażu dla spółki (...) z dnia 24 stycznia 2014 (k. 2453) i odbiór przedmiotów leasingu w postaci S. R. i stołu detaszerskiego (k. 2456, 2458) przez (...).

M. G. (2) kierownik(...) w Z. (k. 2502-2503) wskazała, że właścicielem pralni jest M. S. (2) (jedynie formalny właściciel). Wskazała, że pralnia ta funkcjonuje od 5 września 2012 r. i z tą datą objęła tam pracę. Cały sprzęt już wówczas znajdował się w pralni, jednakże żaden z numerów podanych przez prokuraturę (sprzęt sfinansowany przez (...) i (...)) nie pokrywa się z nadanymi na urządzeniach znajdujących się w tej pralni. Podkreśliła, że zna J. K., bo to on zawierał z nią umowę o pracę. Wskazała, że wcześniej w tym miejscu znajdowała się pralnia (...), w której również została zatrudniona (od maja 2011 r.). Zaznaczyła, że nikt nie wymieniał urządzeń ani nie zmieniał oznaczeń – tabliczek znamionowych.

Z akt Km 1567/13 – egzekucja na rzecz (...) wynika, że komornik udał się do GH T. w dniu 9 listopada 2012 r. Okazało się, że jest tam już (...) (k. 1847).

Także w trakcie przeszukania pomieszczeń pralni dokonanego przez funkcjonariuszy policji w dniu 21 lutego 2014 r. nie odnaleziono urządzeń będących przedmiotem tego postępowania (k. 2504-2505).

Świadek **E. S. (2)** – dyrektor Galerii (...) (k. 2517-2518, k. 3533v-3534) wskazał, że w listopadzie 2012 r. odbierała lokal pralni (...) z uwagi na zakończenie umowy z racji zadłużenia. Lokal został przejęty wraz ze sprzętem, maszyny zostały wydane firmie leasingowej.

Świadek **E. C.** (k. 2519-2520, k. 3534) zatrudniona w pralni (...) w Galerii (...) od 9 marca 2012 r. również wskazała, że pralnia działała do końca listopada 2012 r. Następnie zdała cały sprzęt zarządzającym galerią. Z jej zeznań wynika, że sprzęt został odebrany, bowiem powstała tam zupełnie inna pralnia niepowiązana z J. K..

W tej galerii zabezpieczono urządzenia będące przedmiotem umowy leasingu (...) ***na rzecz (...)***.

Świadek M. W. (k. 2558-2559) z funkcjonującej tam pralni (...) w Galerii (...) w S. (której właścicielem jest M. N.) zeznała, że pracuje w tym miejscu od początku założenia pralni – od listopada 2011. Najpierw w tym miejscu była pralnia (...), której właścicielem był J. K.. Podkreśliła, że gdy przyszła do pracy, sprzęt był już zamontowany. Wskazała, że komornik zajął przedmiotowe urządzenia, był zorganizowany przetarg, a urządzenia zostały sprzedane, zabezpieczony transporter jest własnością poprzedniego właściciela. Powyższe potwierdziła na rozprawie dodając (k. 3600v), że sprzęt w postaci stołu do prasowania i transportera nadal stoi w pralni i nikt o ten sprzęt się nie upomina ani nikt się nim nie interesuje.

W trakcie przeszukania (...) w S. zabezpieczono transporter do odzieży M. nr (...) z 2011 (umowa (...)), znajdował się tam także inny sprzęt pralniczy (nie objęty umowami).

Świadek **J. P.** zarządca galerii w S. potwierdził zajęcie wskazanego transportera wcześniej przez komornika (k. 2563). Na rozprawie świadek potwierdził (k. 3601), że komornik zajął sprzęt, który został następnie zlicytowany. Część sprzętu pozostała, choć lokal został wynajęty nowemu najemcy.

Z akt komorniczych ***Km 1716/13*** wynika, że egzekucja była prowadzona z wniosku (...) w związku z nakazem zapłaty I Nc 124/13, we wniosku wskazano, że sprzęt z umowy (...) może znajdować się w galerii w S.. Zostały tam zajęte urządzenia zgodnie z tą umową, odbyła się licytacja.

Należy podkreślić, że J. K. oferował w okresie późniejszym do sprzedaży urządzenia pralnicze (k. 3188).

Sąd zważył, co następuje:

Odnosząc się do treści stawianych oskarżonemu zarzutów, będących przedmiotem aktu oskarżenia, należy stwierdzić w stosunku do czynów zarzucanych w pkt 1 i 2, że zebrany w sprawie materiał dowodowy musiał skutkować uniewinnieniem oskarżonego. Odnosnie czynu z pkt. 1 poważne wątpliwości budziło, jakiej umowy leasingu dotyczył sam zarzut, bowiem numer umowy nie został wskazany w treści zarzutu, a z datą 21 października 2011 r. zostały zawarte dwie umowy leasingu. Także wskazana wartość urządzeń pralniczych nie odpowiadała wartości wskazanej w umowach leasingowych. Kwota 198 467,17 zł znalazła się w wypowiedzeniu umowy leasingu nr (...) i dotyczyła kwot wynikających z nierozliczenia umowy leasingu (k. 615), stąd należy wnioskować, że zarzut przywłaszczenia mienia dotyczył sprzętu objętego tą umową leasingową.

Sąd zważył, że stawiany oskarżonemu zarzut z pkt 1 aktu oskarżenia nie mógł skutkować uznaniem jego winy w zakresie stawianego mu zarzutu przywłaszczenia powierzonego mienia. Należy bowiem wskazać, że sprzęt będący przedmiotem umowy leasingu z (...) był także przedmiotem umowy pożyczki, przewłaszczenia i wpisany do rejestru zastawów na rzecz (...) (umowa nr (...)). Ostatecznie został przez tę firmę odzyskany. Bezsprzeczne jest, że te same urządzenia stanowiły zatem własność dwóch podmiotów i przedmiot dwóch umów. W związku z tym działanie oskarżonego polegające na uzyskaniu na ten sam sprzęt pożyczki i zabezpieczenie jej spłaty przez przewłaszczenie i wpisanie do rejestru zastawów, a jednocześnie uzyskanie tych samych urządzeń w drodze umowy leasingu (poprzedzonej ich sprzedażą dla spółki (...), która z kolei sprzedała je (...)) winno być rozpatrywane w kategorii przestępstwa oszustwa. Natomiast fakt odzyskania urządzeń przez jednego z uprawnionych właścicieli, nie może skutkować przypisaniem oskarżonemu przywłaszczenia powierzonego mu mienia. Identycznie zresztą należy rozważać odzyskanie sprzętu będącego przedmiotem umowy pożyczki nr (...) i leasingu (...), który odzyskała (...).

W przypadku zarzutu stawianego oskarżonemu w pkt 2 aktu oskarżenia należy zważyć, że sprzęt przeniesiony na (...) w drodze umowy sprzedaży, a następnie będący przedmiotem umowy leasingu, był już uprzednio przedmiotem umowy pożyczki z (...) nr (...) i ostatecznie w drodze egzekucji komorniczej został przez tą firmę odzyskany. Nie został usunięty przez oskarżonego, nie zmieniono jego oznaczeń, nie została jego własność przeniesiona na jeszcze inny podmiot. Natomiast niewątpliwie takie działania oskarżonego jak uzyskanie pożyczki i zawarcie umowy leasingu na ten sam sprzęt, de facto ustanowienie dwóch podmiotów właścicielami urządzeń winno być rozważone w kategoriach wyczerpania znamion przestępstwa oszustwa.

Zdaniem Sądu nie była możliwa w zakresie czynów z pkt 1 i 2 aktu oskarżenia zmiana opisu czynów i przypisanie oskarżonemu dopuszczenia się przestępstw z art. 286 § 1 k.k. Nie pozwalała na to konstrukcja zarzutów, która nie odnosiła się do momentu zawarcia umów leasingu i pożyczek oraz podejmowanych w tym zakresie przez oskarżonego działań, lecz do momentu końcowego, polegającego na niezwróceniu powierzonych urządzeń, o czym świadczy nie tylko opis zachowania oskarżonego, ale także okres przestępczego działania, który był okresem późniejszym niż zawarcie umów.

Z tych też względów w zakresie czynu 1 i 2 aktu oskarżenia nie było możliwym przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzucanych mu czynów z uwagi na brak wypełnienia znamion przestępstwa z art. 284 § 2 k.k., co skutkowało jego uniewinnieniem.

Odnosnie czynu trzeciego, Sąd ustalił, że (...) odzyskał sprzęt będący przedmiotem umów pożyczek i przewłaszczenia oraz wpisany do rejestru zastawów z umów o numerach: (...). Natomiast z pozostałych umów bądź też sprzęt nie został odzyskany w ogóle lub też jedynie pojedyncze urządzenia. Nie wiadomo, co stało się z tym sprzętem, czy został on wywieziony, czy też zmieniono tabliczki znamionowe w taki sposób, że wskazywały one na sprzęt pochodzący z innego źródła (jak np. w G.). Działania oskarżonego polegające na próbie utworzenia w dotychczasowych lokalizacjach pralni na inną spółkę (którą też reprezentował), przenoszenie własności sprzętu na inne podmioty oraz brak udzielenia informacji, gdzie sprzęt się znajduje, dowodzi, iż działał on z zamiarem przywłaszczenia powierzonego mu mienia. Oskarżony działał w imieniu spółki (...), reprezentował ją podpisując umowy, podejmował kluczowe decyzje, gdy inni

reprezentanci byli de facto jedynie figurantami, a zatem to w jego gestii pozostawało wydanie sprzętu uprawnionemu podmiotowi.

Sąd uznał zatem oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w pkt 3 aktu oskarżenia, z tym jednak ustaleniem, że w okresie od dnia 17 grudnia 2012 roku (data od której oskarżony zobowiązany był do zwrotu sprzętu) do dnia 14 maja 2013 r. (data zawiadomienia o przestępstwie) we W. ul. (...) działając jako prokurent spółki (...) sp. z o.o. dokonał przywłaszczenia powierzonego mu na podstawie 6 umów pożyczek zawartych w okresie od 29 listopada 2011 r. do dnia 7 grudnia 2011 r. z (...) S.A mienia znacznej wartości w postaci urządzeń pralniczych tj:

- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego S. R. o nr ser. (...) i stołu detaszerskiego C. nr ser.(...)) o wartości (...) Euro ((...) zł),
- będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** (za wyjątkiem odzyskanego kompresora (...) nr ser. (...) i S. R. nr ser. (...)) o wartości (...) zł,
- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,
- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,
- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 29.11.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) zł,
- w całości - będących przedmiotem umowy pożyczki z dnia 07.12.2011 r. **nr (...)** o wartości (...) Euro ((...) zł),

ten sposób, że zalegając z opłatami z tytułu umów pożyczki, po ich wypowiedzeniu nie zwrócił w/w urządzeń powodując straty w wysokości (...)zł na szkodę (...) S.A tj. za winnego czynu z art. 284 § 2 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Jak już wskazano powyżej w datach zawarcia umów znalazła się omyłka wynikająca z oparcia się na dokumencie, który zawierał inną datę niż w treści samych umów.

Bezspornym jest bowiem, że oskarżony przede wszystkim był zobowiązany do zwrotu przedmiotów ze wskazanych umów pożyczek, ale także winien był wskazać miejsca, gdzie sprzęt się znajdował i umożliwić jego odbiór właścicielowi. Tak się jednak nie stało, a powyższe urządzenia nie zostały odnalezione przez (...). Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie (...) wystąpił z powództwem o zapłatę, zapadły prawomocne rozstrzygnięcia nie było możliwym orzeczenie obowiązku naprawienia szkody.

Sąd na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., mając na względzie, aby dolegliwość wymierzonej kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynów oraz brała pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał, że stopień winy oskarżonego J. K. był znaczny - oskarżony miał niczym niezakłóconą zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu, co skutkuje przyjęciem, że wiedział, iż podjęte przez niego działania naruszają normy prawne i działał w pełni świadomie – nie cierpi bowiem na żadne zaburzenia uniemożliwiające swobodne podejmowanie decyzji. Zdecydował się na popełnienie przestępstwa, zdając sobie doskonale sprawę, że w ten sposób narusza prawo własności, uniemożliwia zaspokojenie słuszych roszczeń pożyczkobiorcy i tym samym powiększa swój majątek. Urządzenia będące przedmiotem umów pożyczek zostały bowiem przewłaszczone na rzecz (...), zabezpieczone zastawem rejestrowanym. Oskarżony jednakże kontynuował

swoją przestępczą działalność przenosząc własność urządzeń na inne podmioty, zmieniając oznaczenia lub usuwając sprzęt z lokalizacji. Mając te okoliczności na uwadze Sąd uznał, że zarówno dobór środków, jak i celu, jaki miał zostać osiągnięty w wyniku przestępstwa w postaci powiększenia swojego majątku kosztem innego podmiotu, były w pełni świadome i stanowiły przejaw znacznego braku poszanowania przez oskarżonego powszechnie obowiązujących i respektowanych norm prawnych, co musi mieć wpływ na ocenę stopnia winy jako znacznego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego J. K. Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru i motywację oskarżonego, uznając że stopień społecznej szkodliwości jest wysoki. Oskarżony naruszył jedno z podstawowych dóbr jakim jest własność, w pełni świadomie podjął działania, aby uniemożliwić odzyskanie przez (...) swojej własności. Było to mienie o znacznej wartości. Pomimo podjętych działań windykacyjnych, sądowych okazały się one nieskuteczne.

Sąd miał na uwadze także warunki i właściwości osobiste oskarżonego, w szczególności fakt, że jest on osobą wielokrotnie karaną, a powyższe zdarzenia nie stanowiły jedynie incydentu w jego życiu, lecz wyznaczały drogę życiową.

Sąd miał na uwadze także względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Orzekając karę Sąd baczyl, aby w należyтым stopniu zrealizowane zostały cele zapobiegawcze poprzez jednoznaczne uświadomienie oskarżonemu faktu karygodności naruszenia obowiązujących norm prawnych. W ocenie Sądu dolegliwość, jaka łączy się z wymiarem kary, będzie stanowić na przyszłość bodziec zniechęcający oskarżonego do popełnienia czynów naruszających prawo i uzasadniający przekonanie, iż popełnienie przestępstwa się nie opłaca. Sąd miał na uwadze także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zarówno poprzez odstraszenie potencjalnych sprawców, którym wymiar kary winien uświadomić nieopłacalność podobnych zachowań, jak też poprzez kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, uświadamiając, że w ramach obowiązującego porządku prawnego sprawca przestępstwa zostanie wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej. W ocenie Sądu jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności odniesie cele prewencyjne wobec oskarżonego i jako jedyna jest w pełni adekwatna do sposobu działania oskarżonego i wyrządzonej przez niego szkody.

W związku z tym, że oskarżony jest pozbawiony wolności, a zatem jego możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone, nadto posiada na utrzymaniu liczną rodzinę, nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych i opłaty, a ich egzekucja z uwagi na sytuację majątkową będzie niemożliwa, Sąd zwolnił oskarżonego od ich uiszczenia.